

| VRBÁTKY | DUBANY | ŠTĚTOVICE |

Triangl

www.vrbatky.cz

10
2008

Slovo úvodem...

Vážený čtenáři,

dostal se Vám do ruky další výtisk obecního časopisu *Triangl*. Letos slaví tento časopis takové malé jubileum. Je to 10 let, co Vám obec jeho prostřednictvím přináší hodnocení uplynulého roku, zajímavosti a postřehy z činnosti odborných komisí rady obce, ale i zájmových spolků a sdružení. První čísla časopisu uvedl v život pan ředitel Do-hnal. S pečlivostí a obětavostí sobě vlastní tak založil tradi-ci vydávání ročního obecního zpravodaje. Za to mu patří náš velký dík. Letošní číslo *Trianglu* se snaží na tuto tradici navázat, zároveň ale přináší i některé novinky. Časopis je vydáván v barevném provedení a obsahuje i více obrázků a fotografií než dříve. Mezi příspěvky najdete novou formu

článku, která by měla zpestřit podávání informací, a tou je rozhovor. Další novinkou je zařazení rubriky *Názory občanů*. Otiskujeme zde postřehy našich spoluobčanů, kteří si je nechtějí nechat jen pro sebe. Do příštího vydání časopisu můžete přispět svým názorem i Vy, pokud Vám není lhos-tejné dění v obci a pokud se chcete s námi o něj podělit. Nechceme, aby tento časopis byl jen suchým výčtem toho, co se udělalo nebo neudělalo. Proto zařazujeme i takové drobnosti, jako je křížovka o cenu nebo anketa. Věříme, že se Vám nová tvář časopisu bude líbit.

Přejeme Vám pěkné chvíle při čtení *Trianglu* a do svá-tečných dnů hodně klidu a pohody.

– red –

Předtím a teď

Vážení spoluobčané!

Blíží se pomalu konec roku 2008 a my můžeme reka-pitulovat, jestli byl tento rok úspěšný a plodný pro naši obec. I když věřím, že mnozí z vás sledují dění v obci, čtou náš Zpravodaj, zápisy ze zastupitelstev i usnesení z rad, a jsou tedy informováni o tom, co se v obci za tento rok událo, chtěl bych stručně významné akce připomenout.

Při investičních akcích v letošním roce jsme samozřejmě opět vycházeli z tzv. Programu obnovy naší obce, který byl schválen zastupitelstvem na začátku minulého roku. Tento plán vychází z našeho volebního programu a zahrnuje hlavní potřeby toho, co je podle většiny zastupitelstva obce nutno u nás vybudovat. V rámci opravy infrastruktury místních komunikací jsme v Dubanech vyasfaltovali ná-městíčko u Dubanského ke hřišti Sokola až po státní cestu a vytvořili parkovací pruh na Margelíkově, aby tam bydlící občané nemuseli okupovat svými automobily chodníky. Byl opraven chodník a rozsvícena světla u zemědělské

betonky z Duban do Vrbátek. Ve Štětovicích byla vybu-dována cesta ke mlýnu a kolem parku a ve Vrbátkách cesta k dolnímu hřišti a parkoviště. Tyto akce stály obec 2,5 milionu korun. Bohužel si někteří lidé, dokonce i naši zemědělští spoluobčané, těchto vynaložených obecních prostředků neváží a ničí zvláště nový chodník koly traktorů a nákladních aut.

Obec jako vlastník nemovitostí se musí samozřej-mě také starat o jejich údržbu. Přestože naše žádost o do-taci na opravu budovy ZŠ ve Vrbátkách nebyla přijata, bylo provedeno podřezání celé historické budovy, výměna oken a vchodu průčelí, sanace zdiva a vymalování oprá-vených místností v celkovém nákladu přes 700 000 Kč. V rámci havárie byly za čtvrt milionu vyměněny všechny radiátory v budově MŠ ve Štětovicích.

Pro zlepšení vyžití nejen našich dětí a mládeže jsme podpořili opravu areálu Sokola v Dubanech, hřiště v parku ve Štětovicích a pokračovali jsme s budováním

Triangl, 10. ročník, 2008

Vydavatel: Obec Vrbátky

Redakční rada: Tomáš Hrbata, Jana Tajovská, Jiří Voítl

Jazyková korektura: Vladimíra Piková, Dagmar Grmelová

Grafická úprava a sazba: Milan Matoušek

Tisk: Trifox Šumperk

Vydavatel nenese odpovědnost za údaje a názory autorů jednotlivých článků.

Redakce si vyhrazuje právo na drobné stylistické úpravy textu.

Triangl

sportovně společenského areálu ve Vrbátkách s přístupovou cestou a parkovištěm. Celkem byly vynaloženy prostředky ve výši přes 4 miliony korun.

Možná už víte, že nám byla v září odsouhlasena státní a evropská dotace na dobudování sportovně společenského areálu ve Vrbátkách v částce 12,5 milionu korun.

Tyto prostředky budeme moci v příštím roce vynaložit na demolici a znovupostavení obecní budovy bývalého dětského zdravotního střediska a za určených podmínek nám budou z 90% vráceny prostředky, které jsme do areálu v letošním roce investovali, čili zhruba 3 mil. korun. Sportovní a školící centrum, které bude za dotaci postaveno, bude sloužit pro setkávání všech spolků i zájmových organizací obce. Snažíme se obnovit kolektivního ducha života v naší obci, aby se občané scházeli ku příležitosti kdysi tradičních setkání jako byly hodové oslavy, kácení máje nebo adventní setkání na konci roku. Myslím, že loňské i letošní první kroky měly u našich občanů kladnou odezvu a v případě vytvoření podmínek se společenský duch obce opět pozvedne.

V současné době připravujeme návrh rozpočtu na rok 2009, který bude předložen 18. prosince ke schválení zastupitelstvu. Při jeho sestavení jsme vycházeli z návrhů, které nám spolky, organizace i jednotliví občané předložili. Dobře víme, že věcí, které je potřeba udělat, je pořád ještě hodně, ale prostředky obce jsou limitovány. Stále větší

náklady obec stojí naše odpady. Objem tuhého komunálního odpadu se za letošní rok zvýšil o 15% a v příštím roce se podle zákona bude podobně zvedat i poplatek za uložení na skládky. Čím více budeme všichni odpady třídit, tím méně se bude zvyšovat obecní poplatek „za popelnice“. Dík patří všem občanům, kteří pečují o pořádek ve svém okolí. Trápí nás ale ti neukáznění, kteří ponechávají u kontejnerů věci, které tam nepatří. Vždyť sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu je pravidelně dvakrát ročně. Také provoz splaškové kanalizace stojí obec stále více a více. Nízko nastavené poplatky za stočné, které při uvedení kanalizace do provozu měly motivovat občany, aby se připojili na ČOV, zatížily obec v tomto roce půl milionem korun. Je na zastupitelstvu obce, aby rozhodlo, jakým podílem bude chtít obec nadále provoz splaškové kanalizace dotovat a na úkor čeho.

Jelikož se blíží konec roku 2008, přeji všem občanům v nastávajícím roce 2009 pevné zdraví, štěstí a mnoho spokojenosti.

Ivo Zatloukal, starosta obce

Co je nového v našich mateřinkách?

Letos se událo několik změn ve vedení školek. Můžete nám přiblížit současnou situaci?

Letošní rok byl rokem změn ve vedení v našich mateřinkách. Již od 1. ledna se naše školky staly součástí ZŠ Zdeny Kaprálové. Na každém odloučeném pracovišti tak zůstala vedoucí učitelka, která měla svoji školkou pod vedením. Tímto bych ráda poděkovala bývalé paní ředitelce Ivě Kvapilové za její obětavou práci při vedení našich školek. Od 1. července, odchodem do důchodu pana ředitele Mgr. Dohnala, nastoupil do funkce ředitele Mgr. Vysloužil, který provedl změny ve vedení. Pověřil mě vypracováním nového ŠVP a následně vedením mateřských škol. Nový školní vzdělávací program jsem nazvala *Hrou ke zdravému životnímu stylu aneb Hrou se nejlépe naučím, jak správně prožít život*. Již z názvu je patrné, o co nám při výchově těch nejmenších občánků jde. V dnešní době je potřeba dítě připravit na život, který je někdy až příliš krutý, ale zároveň si umět prožít každou chvíli a příležitost, kterou nám nabízí, umět konkurovat a jít si za svým názorem, ale i naslouchat druhým.

Nyní máte možnost ovlivnit fungování našich školek. Plánujete něco změnit?

Chtěla bych, aby děti ve všech školkách měly stejné možnosti – např. taneční kroužek, možnost výuky anglič-

tiny, učitelky stejné možnosti vzdělávání. Moje tajné přání, ke kterému nevím kdy dojde, je, abych měla možnost být v kontaktu s rodiči a dětmi i v ostatních školkách. Potřebovala bych poznat mentalitu jednotlivých školek, a to poznám jedinečně, když s dětmi a jejich rodiči mluvím. Nechtěla bych, aby se říkalo: ve Štětovicích mají to a v Dubanech a Vrbátkách to nemají. Neustále tu panuje dělení školek a já bych si přála školky sloučit v jeden celek.

Letos je kapacita školek naplněna. Jak budete postupovat, pokud bude v příštích letech dětí ještě více?

Do této situace jsme se dostali už letos v září, kdy v Dubanech je zapsáno 20 dětí, ve Vrbátkách 27 dětí a ve Štětovicích 25 dětí. S p. ředitelem a p. starostou jsme se domluvili na zvýšení kapacity ve Štětovicích a v Dubanech. Diskutujeme, co bude dál. Jediné, co se dá ještě udělat, je otevřít druhé oddělení ve Vrbátkách. Pro obec to znamená velkou investici, protože to vyžaduje částečnou rekonstrukci a pořízení vybavení. Každé nové dítě, pro které již nebude kapacita ve Štětovicích a v Dubanech, dostane rozhodnutí o přijetí do Vrbátek. Proto ve spolupráci s námi p. ředitel vytváří nová kritéria pro přijetí, aby nikdo neměl pocit nespravedlnosti.

Jak bude řešen provoz o prázdninách?

Školka je tu hlavně pro vás pro rodiče, je to obecní školka, my musíme brát zřetel na vaše potřeby. Proto děláme průzkum mezi rodiči a na základě toho se určuje prázdninový provoz. Po domluvě s obcí bude stanoven minimální limit dětí, při kterém bude školka otevřena, protože při provozu se musí platit paní kuchařka, dvě učitelky, uklízečka – a na to školka nemá, vše by musela dotovat obec. V současné době to vypadá tak, že v hlavní prázdniny bude tři týdny zavřeno. Je potřeba vymalovat jídelnu a udělat úpravy ve školkách. Chtěla bych, aby školky byly uzavřeny až na konci srpna.

Ve Štětovicích funguje kroužek angličtiny a ohlasy na něj jsou výborné. Proč totéž nefunguje i v ostatních školkách?

Jsem nadšená, že tu děti chodí, dokonce ne jednou ale dvakrát a je to na nich znát. S touto možností byli seznámeni rodiče i na ostatních školkách. Zorganizovala jsem také v pozdních odpoledních hodinách ukázkovou hodinu angličtiny. A co mě zarazilo, přišli jen rodiče ze Štětovic a rodiče z Duban a Vrtátek nepřijeli. Myslela jsem si, že když rodiče uvidí přímou práci s dětmi, uvidí, jaké dělají děti pokroky a jak jsou spokojeni, tak si sami udělají obrázek o tom, zda dát svému dítěti možnost seznámit se s angličtinou. Nevím, kde se stala chyba, jestli ve způsobu podání nebo jinde. Je to škoda, protože p. ředitel nám slíbil návaznost naší výuky angličtiny na školu, což je skvělé. Je spíše škoda, že děti z ostatních školek budou pozadu.

Chtěla byste vzkázat něco našim čtenářům?

Blíží se konec roku a já bych tímto chtěla poděkovat jménem svým i mých kolegyn všem rodičům, všem sponzorům a štětovickým hasičům, Základní škole Zdeny Kaprálové a také Obecnímu úřadu ve Vrbátkách za vzornou spolupráci, která nám usnadňuje práci s našimi dětmi. Také bych chtěla všem občanům popřát do nového roku hlavně zdraví, hodně lásky, které není nikdy dost, štěstí a nejen pro Vás, ale i pro ty, kteří jsou ve Vaší blízkosti. Protože šťastný může být člověk jen tehdy, když cítí štěstí u svých nejbližších. Krásný nový rok.

Za rozhovor děkuji vedoucí učitelce MŠ
Mileně Zapletalové
- red -

Rozhovor s ředitelem

V letošním roce došlo na naší Základní škole Zdeny Kaprálové ke změně ve funkci ředitele. Pan ředitel Mgr. Vladimír Dohnal odešel do důchodu, proto obec vypsala výběrové řízení. Ze sedmi přihlášených kandidátů nakonec zvítězil pan Mgr. Michal Vysloužil.

Nový ředitel se za krátkou dobu svého působení ještě nedostal dostatečně do povědomí rodičů dětí ani ostatních obyvatel obce. To se redakce Trianglu rozhodla napravit. Zástupci redakční rady požádali pana ředitele o rozhovor. A ten souhlasil.

Mohl byste se našim čtenářům trochu představit (věk, vzdělání, rodina, koníčky...)?

Jmenuji si Michal Vysloužil a je mi 45 let. Původně jsem vystudovaný vychovatel pro mládež vyžadující zvláštní péči. Krátce jsem působil jako trenér plavání z povolání. Nejdříve jsem dělal vychovatele a potom mi bylo nabídnuto, zda bych nechtěl učit. Takže jsem nastoupil jako učitel do Čech pod Kosířem, kde jsem působil 15 let. Tehdy to byla zvláštní škola internátní. V průběhu doby jsem si doplnil studium speciální pedagogiky a kurz výchovného poradenství. Působil jsem jako metodik prevence sociálněpatologických jevů i jako výchovný poradce.

Jsem šťastně ženat, dokonce 2x s jednou ženou. V r. 1987 jsme měli občanský sňatek na olomoucké radnici a v r. 2002 komorní svatbu v kapli husitské církve v Brně. Máme tři děti. Nejstarší Libor má 19 a studuje přírodovědeckou fakultu v Brně, Petře je 15 a studuje gymnázium a nejmladší Janě je 7 a chodí do 2. třídy ZŠ v Prostějově.

Mým největším koníčkem je rodina, druhým velkým koníčkem je sport, především plavání. Dvakrát týdně vedu družstvo přípravky plaveckého oddílu TJ Pozemstav Prostějov pro děti do 11 let. Donedávna jsem se snažil dělat triatlon, ke kterému jsem přivedl i svého syna. Zpočátku s kamarádem a poslední dva roky s mým synem jsme organizovali 15 let Plumlovský triatlon – 1500 m plavání, 40 km na kole, 10 km běh. Většina mých koníčků souvisí se sportem. Strašně rád běhám na lyžích. Velmi rád také běhám v terénu, ale v současné době na to těžko hledám čas. Ke sportu se snažím vést i svoje děti. Rád jezdím na kole, ale nyní jsem ježdění hodně omezil. Přesto věřím, že se ke kolu brzy vrátím.

Delší dobu zanedbávám dalšího koníčka, který se sportem vůbec nespojuje a to je výroba dřevěných šperků a nástěnných plastik. Na tuto zálibu mi asi zbude čas až v důchodu.

Odkud dojíždíte? Myslíte si že to, že nejste místní je výhoda nebo nevýhoda a proč?

Dojíždím z Prostějova. Je to částečně výhoda v tom, že mám trošičku odstup. Nevýhoda je to v tom, že když je tu člověk občas déle do večera, tak si nemůže odběhnout jen tak za roh domů. To je jedna věc, druhá je, že člověk pomaleji zjišťuje věci kolem, které se netýkají přímo školy, ale se školou souvisí – prostředí venku, pohled lidí na školu z venku, nejen rodičů našich dětí, ale obecně občanů obcí.

Co považujete za svůj dosavadní největší pracovní úspěch?

Když jsem působil jako výchovný poradce, tak se ke mně chodili radit kantoři a měl jsem dobré vztahy i s problemovými žáky. Když je nyní potkám, tak mi říkají, že se jim stýská. Většinou se takhle vrací a vyhledávají kontakt ti největší lumpi. Nevím, jestli je to přímo pracovní úspěch, ale mám z toho dobrý pocit.

Proč jste se přihlásil do konkurzu?

Říkal jsem si, že už mám věk a zkušenosti na to, abych zkusil, jak v konkurzu uspěji. Jedním z impulzů také bylo, že má původní škola se měla sloučit s jinou školou a tam by to pracovní prostředí asi nebylo tak příjemné, jako na mém bývalém působišti. Myslím si, že jsem udělal dobře.

Je něco, co vás na novém místě překvapilo (mile i nemile)?

Nemyslím, že mě to překvapilo, ale potěšilo mě, že tu je učitelský sbor otevřený novým věcem, jsou vstřícní k návrhům, které jim předkládám a jsou otevření k dětem. Skvělé je, že p. ředitel Dohnal tady udělal strašně moc dobrých věcí. Tato škola je nasměrovaná správným směrem, má nastaveny správné priority. Velice oceňuji, že pokud něco potřebuji, mohu se na p. Mgr. Dohnala kdykoliv obrátit. Skvělá spolupráce je i s paní učitelkou Dohnalovou. Je zárukou toho, že v Dubanech je vše v pořádku. Je to velmi odpovědný a pracovitý člověk. Obou si velmi vážím, mimo jiné i proto, co pro školu udělali. Samozřejmě nesmím zapomenout na významnou pomoc ze strany paní zástupkyně.

Jsem rád, že jsem tady a ne někde ve městě. Tady je blíž k rodičům, jsme schopni se s nimi sejít a řešit problémy hned. Tato spolupráce na velkých městských školách funguje hůř.

Nemile mě překvapilo, že naše škola je dlouhodobě prezentována jako škola dobře vybavená po stránce informačních a komunikačních technologií, ale to už tak úplně neplatí. Od začátku roku nám odešlo pět počítačů, které se nedají opravit. Dneska máme z města zapůjčeny vyřazené počítače z radnice. Budeme je kupovat, abychom překlenuli období, než si zajistíme nové. Návrh na koupi nových počítačů měl už p. řed. Dohnal loni. Jiná situace je v Dubanech, tam je špičkové pracoviště. Myslím si, že hned tak nějaká škola nemá všechny třídy vybaveny interaktivními tabulemi.

Jak vůbec funguje interaktivní tabule a je opravdu tak potřebná?

Jedním z hlavních cílů u dětí na prvním stupni je, získat je pro vzdělání a tato tabule nám k tomu pomáhá. Tabule pracuje tak, že to, co běžně děláme na počítači se dětem předvádí ve velkém. Je to nejen dataprojektor, který je napojen na „ukazovátko“, kterým učitel může dělat různé operace. Děti i vyučující na tabuli také mohou psát pomocí interaktivního fixu. Je něco jiného, když učitel jen něco odpřednáší a pak to napíše na tabuli. S interaktivní tabulí je to v podstatě hra, do které jsou děti vtaženy, a která je pro ně názorná a zábavná.

Co učíte, jaké předměty – humanitní, technické?

Není tu aprobovaný tělocvikář, já sice také ne, ale asi tu mám z kantorů k tělocviku nejbližší. Vzal jsem si proto tělocvik v 6.–9. ročníku u hochů a 8. a 9. ročník dívek i hochů. Kdybych si mohl vybrat, vždycky jsem měl kladný vztah k biologii a později jsem ho získal i k dějepisu. Dnešní společnost by se mohla vyvarovat spousty chyb, kterých

se dopouští, protože mnoho situací se v historii opakuje. Dnes je taková zvláštní doba, dřív když se člověk učil dějepis, tak přesně věděl, kdo byl hodný a kdo zlý. Dnes se ale lidem předkládá takové množství protikladných informací, že se začínají stírat rozdíly. Svět se z černobílého stává stále více šedivý, ve kterém se těžko rozhoduje, která strana v konfliktu je ta „spravedlivá“.

Co říkáte tělocviku na naší škole?

Tělocvik na naší škole je značně limitován zázemím, které tady máme:

Velký problém pro nás je chybějící tělocvična ve Vrbátkách.

Myslím si, že jednou z důležitých oblastí tělesné výchovy ve škole je atletika. Atletika na školách se zpravidla realizuje ve čtyřech oblastech: hod (kriketovým míčkem nebo granátem), skok do dálky či výšky, sprint a vytrvalostní běh. A ani jedna z těchto disciplín se ve Vrbátkách nedá dělat. Proto musíme chodit i do Duban a to je časově dost náročné. V Dubanech běháme po silnici směrem na Olšany a zpátky, což není ideální ani na klouby, ani na psychiku. Je to náročné, děti na to dnes nejsou zvyklé. Běžet 1500 m je strašná dřina. Ale mile mě překvapili někteří kluci. Nejsem učitel, který by bazíroval na výkonech. Strašně si cením kluků, kteří jsou poslední, ale nevzdají to a doběhnou.

V Dubanech je celkem pěkné doskočiště na skok daleký, ale zatím se tam nedá skákat. Je tam špatně usazená deska, která je o 1.5 cm výše než terén a to je velmi nebezpečné. Když se to zasype pískem, tak se písek zase vydupe. Skok je jediná disciplína čtyřboje, kterou jsme zatím neměli možnost absolvovat. Na jaře to jistě napravíme.

Jak vám osobně po půlroční zkušenosti vyhovuje spojení mateřské a základní školy?

Spojení ZŠ a MŠ je dnes už celkem běžné. Domnívám se, že finanční efekt není příliš velký, protože peníze na pla-

ty pedagogických i nepedagogických pracovníků jdou z Kraje a balík peněz není ovlivněn složením učitelského sboru, ale pouze počtem dětí. Já si myslím, že ke spojení jednak došlo kvůli tomu, že je to běžná praxe a také aby se více propojila spolupráce mezi ZŠ a MŠ. Pro mě, jako bývalého učitele, je to náročná práce, protože než jsem sem nastoupil, měl jsem zkušenost s MŠ pouze jako rodič, který tam vodil své děti. Bude mi ještě chvíli trvat, než proniknu do všech tajů vedení MŠ. Byl bych velmi rád, kdyby nově vytvořený školní vzdělávací program MŠ pomohl v prohloubení spolupráce mezi jednotlivými pracovišti mateřské školy.

Jaký je váš názor na léta plánovanou stavbu víceúčelové (sportovní) haly?

Určitě bych byl rád, aby tu byla. Když je zima, tak se na tělocvik musí do Duban. Když potom budou chodit děti zapocené nazpět, tak to není nejvhodnější. A využití mimo vyučování by se jistě našlo. Nejde o to, aby hala stála přímo u školy, ale aby ve Vrbátkách bylo zázemí pro tělocvik.

Jaké máte plány na nejbližší období a co se pokusíte změnit výhledově?

Věřím, že se nám podaří v nejbližším období nově zařídit počítačovou učebnu a že se zrealizuje jedna interaktivní tabule ve Vrbátkách. Výhledově bych až tak moc věcí měnit nechtěl, protože tady spousta věcí funguje bezvadně. Chtěl bych, abychom děti připravili do života po stránkách, které využijí celý život, což je především jazyková průprava a informačně-technická průprava. Po této stránce bych chtěl navázat na to, co tady začal p. ředitel Dohnal. Bez těchto základů dnes není možné uspět.

Přejete si něco vzkázat našim čtenářům?

Byl bych strašně rád, aby nás nejen rodiče našich dětí, ale i všichni občané brali jako partnery k dialogu, kteří s nimi chtějí spolupracovat. Bylo by úplně skvělé, kdyby tato komunikace fungovala.

Děkujeme za rozhovor. Celý rozhovor probíhal v příjemné atmosféře. Jak je z rozhovoru patrné, byl pan ředitel milý a vstřícný. Nabyli jsme dojmu, že naše škola a školka se nemusí o svoji budoucnost obávat. – red -

Z deníku terénního pracovníka

Když mi začátkem roku 2008 byla jako čerstvému senioru nabídnuta práce terénního pracovníka pro sociálně slabé občany naší obce, tuto jsem přijal, neboť po třicetileté zkušenosti s touto komunitou v jiné profesi a v rámci represe, jsem se rozhodl ve věku již seniorské komunitě věnovat pozornost formou prevence.

Po pětiměsíčním absolvování kvalifikačního kurzu pořádaném Ostravskou univerzitou, ukončené závěrečnou zkouškou a s Osvědčením v kapse, jsem začal uskutečňovat sen každého řádného spoluobčana – pomáhat bližnímu svému. I když po nástupu dne 10. 4. 2008 mně bylo jasné, že moje předchůdkyně nasadila laťku moc vysoko už tím, že hlavním smyslem terénního pracovníka je spolupráce se školami, s obecním úřadem, lékaři, orgány státní správy a dalšími institucemi. To, že mají svoje práva a sociální potřeby, jim nebylo třeba vysvětlovat, neboť to znali již lépe než malou násobilku. Jak tedy získat jejich důvěru a zvýšit si u nich přirozenou autoritu?

Vtom přišla spásná myšlenka na Komenského dílo „Škola hrou“ a staletími omílanou pravdou: „Kdo si hraje, nezlobí“. Po krátkém představení mé osoby panem starostou a nastíněním mého dlouhodobého plánu práce s nimi formou jejich povinností ke společnosti, která jim

věnuje okázalou pozornost převážně sociálními dávkami, projevila většina „zdravých“ obyvatel této komunity zájem o práci, dokonce někteří mě utvrzovali v tom, že kdysi za hluboké totality, to byl jeden z jejich nejmilejších koníčků. Abych nezklamal jejich důvěru, využil jsem této příležitosti a nabídl jim (dle jejich přihlášení k trvalému pobytu) návštěvu obou bývalých okresních měst, Prostějova a Olomouce, s následnou exkurzí na Úřadech práce, kde se konečně po dlouhé době mohli zaregistrovat.

Jelikož se již předem po dohodě s panem starostou počítalo s těmito šesti pracovníky do angažmá na obecním úřadě formou „veřejně prospěšných prací“, černý Petr zůstal na bedrech úřadů práce, aby nejen uvolnil tyto pracovníky, ale hlavně také finanční prostředky na vyplacení apanáže pro ně. V Olomouci proběhlo jednání bez problému, ale v Prostějově, jako vždy a ve všem, nastal problém. Poprvé jsem na vlastní kůži poznal, co to v praxi znamená „spolupráce“ s orgány státní správy. Ještě, že ta moje kůže je hroší. Využil jsem malé lži a zákona o zaměstnanosti č. 435/2004 a z něj patřičného § 33, odst. h, kde se mluví o výjimkách. Tím jsem značně nahlodil jejich sebevědomí úředního šimla, že uchazeč může být zaměstnán na VPP až po uplynutí šestiměsíční lhůty po zaregistrování. K to-

muto jsem v žádosti o udělení výjimky musel použít dvou zásadních a rozvitých vět: „Zde bydlí romská komunita, kde hygiena, zdravotní péče, docházka do školy a pracovní příležitost včetně morálky, jsou na velmi nízkém stupni. Aby si tyto hodnoty přivlastnili a navykli si na ně, je třeba se jim dostatečně věnovat a pozvolným zadáváním malých úkolů a pravidelnou kontrolou jejich plnění chci docílit, aby tyto pozitivní věci se staly jejich vlastnictvím a utlumily se tímto i negativní návyky, které mají a tím se i zlepšila komunikace s místními občany a jejich dlouhodobě vytvářený náhled na tuto komunitu“.

Ejhle, síla moudrého slova zabrala, žádost byla kladně vyřízena a začátek června 2008 se stal mezníkem této komunity, kdy pro ně začalo platit heslo „Práce šlechtí“. Nejen do jejich duší, ale do celé jejich uličky konečně proniklo slunce. Po úmorném dvoudenním pracovním úsilí zaslzelo nejedno oko seniora, neboť ti jediní pamatovali dobu, kdy se touto uličkou dalo procházet až na Plavisko.

Postupně se zdokonalovali v pracovních činnostech, ať se již jednalo o dláždění chodníků, úpravy hřišť, práce kopácké střídaly práce zednické, úklid na komunikacích i ve školách, úprava skládky, hřbitova i travnatých ploch. Někdy byli tak zabráněni do práce, že ani nepostřehli, že pracují přesčas. Bylo také třeba někdy říci dost, protože byli schopni pracovat v sobotu i v neděli.

Těž jsem byl dojat, že jsem si získal jejich důvěru a o to větší bylo mé překvapení, že si nechťeli nechávat celou výplatu, zdá se jim oproti sociálním dávkám, které předtím dostávali, dosti velká. Díky tomuto jejich charitativnímu citění jsem získal spoustu nových kamarádů z řad exekutorů a dalších státních institucí a bankovních domů.

Jedno oko nezůstalo suché ani na obecním úřadu, neboť veškeré poplatky byly jimi předplaceny několik let pozpátku. Také pan ministr Julínek se pochlubil ve vládě, že kvóty jeho reformy jsou plněny i ve Vrbátkách. Pochvala přišla jak od Policie ČR, tak i od záchranné služby, že díky pracovnímu nasazení a závazku této komunity se jim podařilo za těch několik měsíců ušetřit PHM.

A pokud by se nějaký nezodpovědný šťoural našel, a i tací jsou mezi námi gádži, že by se chtěl vracet k údajnému „incidentu“ ve známém pohostinství „U Františka“, tak k tomu mohu odpovědět pouze toto: Kdyby nebylo několika nezodpovědných gádžů, tzv. místních štamgastů, kteří mé přepracované ovečky „poňoukali“, že to tam můžou „vybít“, že se tam dlouho nemalovalo a přitom si mohou i „naštípát“ trochu dřeva do kamen, neboť prý hostinský stejně chce pořídit modernější a anatomictější nábytek, aby se štamgastům lépe sedělo, tak by snad na to pivo ani nešli.

Pouze je prý mrzí, že jim nikdo nemůže nabídnout práci na delší dobu. To bychom tu naši krásnou vesničku středis-

kovou za pár let nepoznali. Svůj deník končím sloupkem, který napsala má předchůdkyně v Trianglu č. 9 / 2007: „Dle známých zkušeností jediné soustavná a nepřetržitá práce s romskou komunitou může postupně přinášet zvýšení přizpůsobení jejich obyvatel k obecně uznávaným zásadám života dnešní společnosti“.

Václav Němec

P.S.: A teď i trochu vážně. Doufám, že jste pochopili, že i vážné věci se dají řešit i humorně a trochu s nadsázkou. Také bych chtěl poděkovat všem, kteří mě v tom nenechali a různou pomocí, počínaje dětským oblečením, nábytkem anebo dřevem na topení mi pomohli stavět most a překonávat překážky, které byly a ještě někde jsou mezi touto komunitou a námi ostatními v obci. Vše, co se nahromadilo po staletí, se nedá napravit za měsíc, rok či deset let. Je to otázka několika generací. Musí tomu samozřejmě napomoci trochu stát, ale hlavně my všichni. Jsem rád, že se zase po několika letech vrací zpět úcta jeden k druhému, snaha naslouchat, být trpělivý a pomáhat. Ten čas, který je nám vymezen na tomto světě, je tak krátký, že bychom ho měli využít k radosti a prospěchu svému a druhých. Jak chceme, aby se druzí chovali k nám, chovejme se tak i my k nim.

O tom, že to nebylo promarněných pár měsíců, svědčí i ten fakt, že ve třech případech odevzdaly děti z této komunity na obecní úřad věci, které našly, např. drahá kola.

Kvíz

Poznáte, kde je nafocena tato dobová fotografie?

Správnou odpověď posílejte na Obecní úřad ve Vrbátkách. Dva výherci obdrží pro sebe i pro svého partnera vstupenku na Obecní ples.

Centrum volného času...

Centrum volného času působí v prostorách bývalého obecního úřadu ve Vrbátkách a svou činnost rozvíjí od roku 2005. Věnuje se především organizování volnočasových aktivit pro děti a mládež, které probíhají pravidelně po celý rok. V tomto školním roce nabízíme tyto zájmové kroužky:

- **šikovné ruce** – výtvarný kroužek určený dětem od 4 do 9 let. Děti se zde seznamují s výtvarnými technikami, rozvíjí obrazotvornost, poznávání tvarů, barev a seznamují s různými výtvarnými pomůckami.
- **pohybové hry** – náplní kroužku jsou pohybové hry s hudebním doprovodem, hry na rozvoj koordinace a obratnosti, taneční hry a relaxace.
- **angličtina pro děti** – formou hry se děti seznamují se slovíčky ze základních tematických celků a se základní gramatikou.
- **aerobik pro děti** – kroužek je určen pro děti od 6 let a je zaměřen na výuku základních kroků a krokových variací aerobiku.

Mezi pravidelné akce pro děti z našeho Centra patří vánoční a předprázdninová besídka, kde jsou pro děti připraveny soutěže o sladkou odměnu a závěrečné překvapení.

Veronika Stoklásková

Webové stránky

V současné době převratného informačního rozvoje se internet stává stále častěji neoddělitelnou součástí našich domácností. Je to zdroj nepřehledného množství údajů, kde se dá najít prakticky cokoli.

I naše obec se snaží využívat tento informační zdroj a přinášet aktuální a zajímavé zprávy na svých webových stránkách www.vrbatky.cz. Je tomu asi rok, co jsme začali tyto stránky aktualizovat a přetvářet. Za tuto dobu se změnila grafika, vytvořily se nové rubriky a pravidelně se doplňují aktuální informace.

A co na těchto stránkách najdete?

- informace z obecního úřadu
- archiv obecního Zpravodaje či Triangu
- fotografie z dění obce
- základní údaje o naší škole a školce (na stránce školky aktuální měsíční plány činností a fotografie Vašich dětí)
- informace o různých zájmových sdruženích
- seznam podnikatelů a kontakty na ně
- historii obcí, jejich pamětihodnosti, zajímavosti (např. chráněný strom, který stojí za cukrovarem) a významné rodáky našich obcí...

Neustále přemýšlíme, co ještě na stránkách zlepšit, aby byly přínosným informačním zdrojem nejen pro naše obyvatele, ale i pro náhodné čtenáře, kteří se o našich obcích chtějí něco dozvědět. Velmi bychom si přáli, aby to nebyly jen stránky obce, ale aby to byly především Vaše stránky. Pokud tedy máte zajímavý námět, informaci nebo pěknou fotografii, o kterou se můžete podělit s ostatními, rádi je přivítáme a na web zpracujeme.

Na Vaše náměty a připomínky se budu těšit na adrese obec@vrbatky.cz. Děkuji.

Jana Tajovská

Hasiči v obci

Již několik posledních let se sbory dobrovolných hasičů snaží vyjednat větší podporu obce při realizaci adekvátního zázemí. Hlavně pak SDH Štětovice jejichž nevyhovující zbrojnice je spíše pro ostudu a rozhodně není ekvivalentem k jejich aktivnímu přístupu k mládeži a dění v obci. V letošním roce se proto radnice rozhodla jednat a jasně nalinkovat směr, kterým chce požární ochranu v obci vést a neschovávat se za plané sliby.

Začátkem roku došlo k poměrně radikálnímu rozhodnutí. Vznikla pouze jedna zásahová jednotka, která má působnost ve všech třech obcích a členy jsou hasiči jak Vrbátek tak Štětovic. Jejím velením byl pověřen Martin Procházka ze Štětovic, jehož odborné znalosti a dosavadní zkušenosti splňovaly nároky kladené na velitele tohoto uskupení. Na tomto místě bych rád zdůraznil, že vznikem jedné jednotky nezanikají sbory dobrovolných hasičů v jednotlivých obcích. Cílem bylo při zásazích využít potenciál a vybavení obou sborů.

Další krok, který by měl následovat, je centralizace technického zázemí jednotky. Během letošního roku byly zvažovány některé varianty jako výstavba nové zbrojnice ve Štětovicích nebo rekonstrukce stávající budovy staré ČOV. Nakonec se zdá nejvhodnější z finančních důvodů rekonstrukce ČOV. V tomto objektu bude mít jednotka technické vybavení včetně zásahových vozidel. Nebude se jednat o žádnou klubovnu, ale čistě o zázemí, které zastřeší materiál roztroušený po našich obcích. O tomto kroku bude zastupitelstvo rozhodovat koncem roku.

Oběma spolkům zůstanou klubovny a příruční sklady na materiál potřebný pro tréninkové účely. Zmíněné sklady by měly být realizovány v roce 2009 a samotná rekonstrukce objektu bývalé ČOV postupně v příštích letech.

Závěrem bych chtěl vyslovit přání a apelovat na všechny členy spolků dobrovolných hasičů, aby v sobě našli sílu a toto řešení vzali za své a viděli v něm možnost zkvalitnit požární ochranu našich obcí.

Bohumil Tajovský

Redakce oslovila oba uvedené sbory SDH s možností reakce na výše uvedený článek. Získané reakce přikládáme.

Zřízení společné zásahové jednotky se podle mého názoru jeví jako zbytečně uspěchaný a nerozvážený krok některých členů obecní rady a zastupitelstva. Zástupci jednotek sice byli pozváni na zasedání rady obce k projednání sloučení zásahové jednotky, ale jednání se změnilo v oznámení o tom, jak se rada rozhodla a jakékoliv návrhy a kompromisy nebyly vyslyšeny. Možná se to jeví jako rozumný krok ke snižování výdajů na kapitolu požární ochrany, ale toto rozhodnutí může přinést v příštích letech některá nepříjemná úskalí. Pokud obecní úřad bude chtít tuto zásahovou jednotku mít konkurenceschopnou s ostatními složkami našeho kraje, bude muset zásadně zvýšit náklady související s její činností. Základní vybavení těchto jednotek je o třídu dražší než námi dosud používané.

Dalším úskalím v příštích letech může být i to, že veškerá naše hasičská činnost je postavená na dobrovolnosti jednotlivých členů. Vše co děláme, ať už je to samotný zásah při požáru nebo nějaká zábavná činnost (plesy, kácení máje), je pro všechny zcela zdarma.

Mylná slova p. Smičky (být hasičem je čest/nebo/ budeme vybírat do zásahové jednotky ty nejlepší z vás) jsou už dávno minulostí. V době zvyšujících se nároků zaměstnavatelů se bude muset každý z nás rozhodovat o tom, co je pro něho přínosem a co povinností.

Zdeněk Svoboda
Michal Hrbata

*Ze soutěže
O hanáckó sekyrku*

*Zásah při požáru
ve Štětovicích*

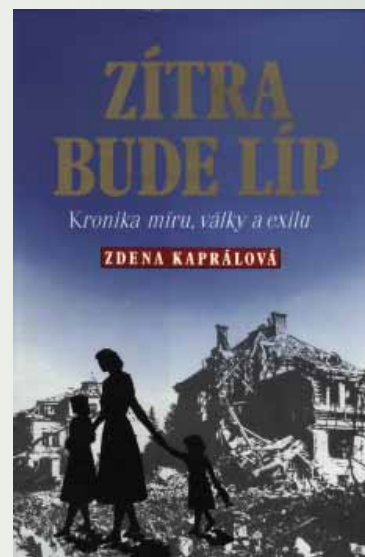
	Ohon	Rotace vektoru		SPZ Bruntál	SPZ Rokycany	Hluk	Zn. kávy	Anglická řeka		Poplach	Souhlas (rusky)	Fotoa (ho
SPZ Olomouce			Šlejf						Býv. prezident USA			
			Příslovce									
Výrobní závod ve Vrbátkách									Část prasete			
									SPZ Bratislava – město			
Ném. televiz. stanice				Rabat	Profil k sádro-kartonu				Hovorový souhlas		Bulharský Kultur-ní Institut (zkr.)	
					Indiánská žena				Hudební nástroj			
Přehrada v ČR												
	Obec na Prostějovsku	Bratři	Intelligence Quotient			Knockaut			Titul muže v USA			Alka chvo
						Hlídači						
Hasičské sbory (zkr.)			Mrcho-žrout				Zaniklé město v Sumeru			Předložka		
										Iniciály mode-rátora Ebena		
Poloměr vepsané kružnice trojúhelníku			Platidlo Indie				Konference					
			Vzduch (ang.)									
Páry				1. část tajenky								
				Jehličnan								
Integrovaný regio. inf. systém (zkr.)					Přípravek pro úpravu dusitanů v akváriu	Úhoř (ang.)					Jedovatý keř	
						Zn. kosmetiky					Obchodní dům (zkr.)	
Hitlerův sekretář								Led (ang.)	Iniciály herce Nového			Televizn (z
									Český spisovatel			
Ovoce a zelenina (zkr.)			Kazy železa (mn.č.)				Obyvatel asijského státu				Ještěr	
			Tázací zájméno				Iniciály sov. býv. hokej. Larionova				Ném. předložka	
Část Brna										Vybírání peněz		
										Hl. měsro Norska		
Jiní (slov.)				Bellův vynález								Tak (
				Slovenská řeka								
Označ. letadel Chile			Oz. diabetických výrobků				Finský ostrov	Federální shromáždění býv. zkr.			Nouzové volání o pomoc	
Vejce (něm.)			Oz. mírových vojsk			České město			50 (řím.)		Sloup	
			Včelí příbytek									
	Strom ve znaku naší obce	Končetina			Kolem	Cizí mužské jméno						Těžká zb
		Těžký kov										
Značka auta						Citoslovce ohrazení					Směnečný ručitel	
						Měsíc v židovském kalendáři					Bolesti	
Iniciály herce Lukavského			Syn boha Fauna						Bývalé pohostinství ve Vrbátkách			
			Ledaže						Krajská hygien. Stanice (zkr.)			
Bylina							Román Mária Puza					
Portugalská řeka				Popěvek			Jméno české moderátorky Pawlowské					
	Otázka při hře			Kazašská řeka			Spínač					

bumy (vor.)	Nápoj	Lyže (zastar.)		Citoslovce tišení	Řád Augustiniánů (zkr.)	Amer. slang výraz stylu oblékání	Přetlumočení	Asi	2. část tajenky	Čistící prášek na nádobí	In. prezidenta ČR	Belgická řeka
			Přelud									
			Povodeň ve Vr- bátkách									
			Vrbátky (za pro- tektoriátu)	Jméno jednoho z našich býv. Prezidentů	Budoucí prezi- dent USA						Odtahat	Jakubiskův film
	Oz. Španělska (zkr.)	Internet			Angličan	Mrtvý jazyk				Předložka		
		Fotbalový klub (zkr.)				Jedna (řím.)				Iniciály herečky Aleny Antalové		
loid jníku							Trenér českých fotbalistů					
slov.)							Korálový ostrov					
	Jižní ovoce					Ručitel						
	Obskurní rozchod kolejí v model.					Chemická zn. Arsenu						
		Akta					Ukazovací zájméno			Zn. olympijských her		
		Naše zpěvačka					Druh cigaret					
					Velkolepé představení					Ruská předložka		
					Hrdina (bás.)					Režisér		
						SPZ Blanska				Anglická zn. Traileru		
						Kino (slang.)						
ní noviny (kr)	SPZ Nymburk			Chem. zn. zaniklého prvku Erebodia			Hlavní město Malediv	Zájméno	Část hlavy			
	Letecká zn. Arménie								Část tváře (mn.č.)			
				Sportovní úbor							Evropan (Slov.)	Krajské zastupitelstvo (zkr.)
				Jméno Chaplinovy ženy								
					Vrbatecký rodák, vědec, anatom							
					Korejská dynastie							
něm.)	Řemen na řízení koní	Sborový zpěv						Durch				
		Usmrkanec (nář.)										
			Zn. sportovních potřeb					Oz. Letadel Afganistánu			Pomůcka: Ákis, Ajos, Ijar, Or Kas, Azotin, TTE, Emo, Ave, Ar, Curl, Ya, Teju, Ave	
			Zkr. y názvu prostějov, korf- balového klubu									

raň (zkr.)				Malý důl
ní klub mouci				
			500 (řím.)	
			Sázková hra	
	Sloní zub			
	Iniciály herečky Černé			
		Zápor		
		Oz. našich letadel		

KŘÍŽOVKA O KNIHY – Text tajenky do-
ručte na Obecní úřad Vrbátky do konce
ledna 2009. Na prvním zasedání obec-
ní rady v únoru 2009 bude vylosováno
pět výherců, kteří obdrží knihu od Zdeny
Kaprálové: *Zítřka bude líp*, jejíž originální
název si vylustíte v tajence.

Jaký byl rok 2008 pro hasiče?

Ohlédnutí za letošním rokem z pohledu SDH Štětovice

Pomalu se blíží konec roku a pro nás je to čas k zhodnocení uplynulého roku. Co vše se za ten rok událo, co jsme dělali, čeho jsme se zúčastnili a především čeho jsme dosáhli. Myslím si, že kdybychom zde měli všechno „vypisovat“, tak nám nebudou stačit řádky. Tento rok byl velmi bohatý na akce, školení, soutěže atd.

Začátkem roku jsme se již podruhé spolupodíleli na pořádání Obecního plesu v sokolovně v Dubanech. Jako minulý rok jsme zajišťovali občerstvení. Další z akcí, kterou bychom už ani nemuseli připomínat, protože je jaksi automatická, byl Dětský den a hasičská ohnivá noc, kterou jsme pořádali opět v červnu na myslivecké chatě. I když závěr tohoto dne nedopal zrovna podle našich představ, musíme říct, že to byla jinak velmi vydařená akce – krásné počasí a rozesmáté dětské tváře – co víc si přát? Také na naše nejmenší jsme nezapomněli. Pro děti ze všech tří mateřských školek v našich obcích jsme uspořádali Dětský den v parku ve Štětovicích. Děti si smlsly na výborných špekáčcích, zasoutěžily si a na závěr shlédly ukázkou zásahu na hořící automobil. Také tento rok jsme se podíleli formou zajišťování občerstvení na tradičním Štětovicím cyklokrosu. No a závěrem letošního roku nás ještě čeká oblíbená Mikulášská besídka pro ty nejmenší z mateřské školy.

Podílíme se nejenom na akcích, ale snažíme se spolupracovat s obecním úřadem i v jiných oblastech. V létě jsme kupříkladu zalévali nově vysazené stromky ve Vrbátkách a Štětovicích. Umývali „zemědělský“ chodník z Vrbátek do Duban, který se opravoval. A v listopadu jsme pro občany ze Štětovic uspořádali sběr starého železa.

I soutěží bylo tento rok hojně. Hned ze začátku jara jsme se zúčastnili Radslavské přilby. Tato soutěž je obdobná soutěži „O hanáckó sekyrku“, i když podstatně více náročnější, pak to bylo „Rally Hamry“, kterou pořádá HZS – územní odbor Prostějov. Jedná se o 24 hodinovou znalostní soutěž určenou pro JSDH. Pro naši jednotku byla určitě přínosem, vyzkoušeli jsme si v ní různé situace, do kterých bychom se mohli dostat při zásahu – a to nejenom u požáru, ale i při dopravní nehodě, povodních, popř. i jiných úrazech. V červnu jako každý rok se naše tři družstva (mužské, ženské a mladí hasiči) zúčastnila I. kola okrskové soutěže v PS. Muži předvedli perfektní výkon a zvítězili na plné čáře ve všech disciplínách, taktéž dětem

se dařilo a umístily se na 1. místě ze třech závodících družstev. A poslední znalostní soutěží, které jsme se tento rok zúčastnili, byla již zmiňovaná soutěž „O hanáckó sekyrku“. Jednalo se o noční závod požárnícké všestrannosti. Tento ročník se konal v Biskupicích a přilehlých obcích. Náš sbor se zčásti také podílel na organizaci. Soutěžilo se v počtu 1+3. Družstva soutěžila na pěti stanovištích, kde měli různé úkoly – rychlost ustrojení, simulovaný zásah u dopravní nehody, testy odborných znalostí, vyprošťování atd. Náš sbor sestavil dvě družstva (mužské a ženské). Muži se umístili na krásném 4. místě z 11 a před nimi na 3. místě skončilo naše ženské družstvo, které také získalo putovní Hanáckó sekyrku za nejmenší počet trestných bodů.

Nejenom na soutěžích prověřovala jednotka svoji odbornost. Jako každý rok je povinností výboru okrsku udělat pro JSDH ve svém okrsku námětové cvičení, které prověří jejich akceschopnost. Tento rok se toto námětové cvičení konalo v Olšanech. Zásah byl simulovaný jako požár základní školy, ve které byli v době požáru žáci a učitelé.

Mladí hasiči se kromě účasti na okrskových závodech již podruhé v zimě zúčastnili soutěže „Zlatá vařečka“, která se konala v Drahaněch. Znovu se prověřovaly jejich znalosti v oblasti hasičské, první pomoci, uzlování, střílení, ale také v umění vaření na otevřeném ohni. Myslíme si, že jejich „Česnek alla soup“ a „Maso na tyči“ se opravdu povedlo. Ještě lépe se jim podařil závod požárnícké všestrannosti, kde skončili na krásném 7. místě. A za to si zaslouží naši pochvalu. Bohužel, jejich stále nedostatečný počet jim neumožňuje zúčastnit se hry Plamen. Je to velká škoda, protože jsou velmi šikovní a myslím si, že by mohli mít velké úspěchy.

A aby těch soutěží nebylo málo, musíme se ještě zmínit o soutěži, kterou poprvé pořádal náš sbor. Byla to soutěž požárnícké všestrannosti pro MH (mladé hasiče) v kategorii mladší a starší „MEMORIÁL ZDEŇKA ŠMEHLÍKA v závodu požárnícké všestrannosti“. Konala se na počest našeho dlouholetého kamaráda bratra hasiče Zdeňka Šmehlíka, který vloni tragicky zemřel. Přes několik organizačních chyb se soutěž celkem vydařila a měla úspěch. Pro děti byly připravené skvělé odměny a poháry, také díky sponzorských darům od Obecního úřadu Vrbátky a Autobusové dopravy Konečný. Za což jim touto cestou děkujeme. Jen nás trochu zamrzelo malý ohlas, který tato soutěž měla u místních občanů. Mysleli jsme, že se budou chtít podívat, čím se hasiči zabývají a co všechno děti umí. Až na pár občanů se nikdo nepřišel podívat.

Určitě bychom se měli zmínit o velkém požáru haly plné slámy ve Štětovicích v areálu ZD. Tento požár byl nahlášen na operační středisko hasičů v Prostějově v pondělí 5. května v 19:33 hodin. Na místo vyrazili profesionální hasiči z Prostějova a z Olomouce a dobrovolní hasiči z Dubu nad Moravou, Kostelce na Hané, Olšanech u Prostějova, Vrbátka a Vrahovic. Naše jednotka byla na místě první, bohužel bez cisterny, která v té době byla na opravě. Tento objekt jsme střežili za pomoci profesionálních hasičů z Prostějova a jednotky z Vrahovic do rána 7:30, kdy byl objekt oficiálně předán majiteli. Po dohodě s majitelem naše jednotka objekt střežila a dohlašovala až do čtvrtka 8. 5. 2008 do 17:30 hod. Musíme podotknout, že byla výborná spolupráce s majiteli ZD, kteří v době požáru a pak i při hlídání objektu zajišťovali pro jednotku občerstvení. To se tak často nevidí, velice děkujeme.

Menších úspěchů a dalších drobnějších činností, které letos proběhly, je daleko víc. Opomněli jsme kupříkladu každoroční školení jednotky i členů sboru, kterých se účastníme. Nebo podílení se našich členů jako rozhodčích na závodech atd. Ale to nejdůležitější jsme asi řekli.

Závěrem bychom chtěli všem občanům z Duban, Vrbátka a Štětovic popřát krásné prožití svátků vánočních a mnoho štěstí a hlavně zdraví do nového roku!!!

Kateřina Šindlerová

Rok 2008 očima hasičů z Vrbátka

Začátek roku jsme museli věnovat údržbě výstroje a techniky po požáru, u kterého jsme zasahovali v noci 27. 12. 2007. Hořel domek ve Vrbátkách v areálu místního cukrovaru. Po vyhlášení poplachu jsme byli ihned na místě spolu s jednotkou z Prostějova a Vrahovic. Protože v blízkosti požáru nebyl žádný hydrant, museli jsme táhnout

vodu pod koleje až od bývalé ČOV. Ráno nám bylo předáno požářiště, které jsme hlídali až do večerních hodin.

Letos jsme pořádali náš už tradiční hasičský ples. Opět jsme měli bohatou tombolu v čele s první cenou a tím bylo stokilové živé prase. Bohatá účast byla naší odměnou za dobře odvedenou práci.

Plesová sezóna skončila a požární poplach přišel znovu. Tentokrát hořela hospodářská budova v areálu zemědělského družstva ve Štětovicích. Zde jsme zasahovali v průběhu dvou dní, kde se ochlazovala střešní konstrukce haly, která hrozila zřícením. Tady jsme poprvé využili spolupráce s hasiči ze Štětovic v rámci společné zásahové jednotky.

Začátkem července jsme se zúčastnili okrskové soutěže v požárním sportu v Klopotovicích. Koncem roku proběhlo okrskové námětové cvičení v Olšanech. Zásah byl naplánovaný jako požár základní školy, kde hlavním cílem byla evakuace osob.

No a abychom se jenom nechválili, tak musíme podotknout i to, co se nám nepovedlo. V roce 2007 jsme pořádali Memoriál sv. Floriána aneb netradiční hasičské klání a v tom jsme chtěli pokračovat, bohužel se to letos nepovedlo.

Závěrem bychom chtěli popřát všem čtenářům časopisu Trianglu veselé prožití svátků vánočních a mnoho štěstí do nového roku 2009.

Zdeněk Svoboda

Michal Hrbata

Štětovický cyklokros

Již osm let, vždy na podzim se ve štětovickém parku schází skupina sportovních nadšenců cyklokrosu. Tradiční závody se tentokrát konaly 20. září a všichni jsme doufali, že bude pěkné počasí. To se ale nedostavilo, proto jsme velice ocenili, že nám štětovičtí hasiči připravili skvělé občerstvení se svařákem a teplým čajem.

Přípravu trati si vzal na starost Tomáš Hrbata, který také zajistil kvalitní ozvučení průběhu závodu. Jana Tajovská připravila trasu na asfaltovém hřišti pro nejmenší děti, které závodily letos poprvé na tříkolkách a odrážedlech. Technické zázemí skvěle zajišťovaly, jako každým rokem, Světlana Gottwaldová a Jitka Nesvatbová. Pro děti byl také zajištěn doprovodný program z Centra dětí a mládeže z Prostějova.

Cekem se přihlásilo 27 závodníků ve věkovém rozpětí od 2 do 15 let. Na několika dětech byla vidět malá nervozita, vždyť pro některé to byl vůbec první závod v životě. Jiní tady závodili poněkolkáté a nemohli se dočkat startu.

Na úvod celého sportovního odpoledne jsme mohli všichni shlédnout ukázkou motokrosu a potom následoval vlastní závod všech čtyř kategorií. Na tři nejrychlejší zá-

vodníky z každé kategorie čekaly pěkné věcné ceny, které šťastným dětem předal místostarosta naší obce Vladimír Smička. Využil jsem proto jeho přítomnosti a zeptal se ho, jak se mu letošní závody líbily.

Pan Smička slovy ocenil všechny, kdo stál u zrodu myšlenky těchto závodů, vč. Vlastimila Gottwalda, Františka Konečného, Jiřího Voityla a dalších. Dále vyjádřil spokojenost nad tím, jak se na práci podílejí místní hasiči. Řekl, že má skvělý pocit z toho, že děti mají ze závodu radost, a že jsme jim připravili pěkné zážitky. Vyjádřil také myšlenku o možnosti rozšířit do budoucna závod o kategorii in-line bruslí na okolních asfaltových cestách. Popřál nám do dalších let hodně nadšených závodníků ze všech okolních obcí.

za organizátory Petr Růčka

Zapomenuté tradice znovu ožívají

Letos proběhly v našich obcích akce, které si v minulosti málokdo z nás pamatuje. Kácení máje či hodové oslavy patřily k hlavním setkání našich otců i dědů. A na to jsme se letos zaměřili, aby tyto tradice nebyly zapomenuty.

Postavení máje proběhlo ve Vrbátkách u kaple. Za pomoci členů místního hasičského sboru a ostatních dobrovolníků byla máj postavena v sobotu dne 26. 4. 2008. Kácení pak byla vyhraněna poslední sobota v měsíci květnu. Začátek byl naplánován na 14.00 hodin. Akci zahájili hasiči z Vrbátek, kteří nejdřív předvedli trochu recese, pak máj sklonili na předem stanovené místo. Všem přítomným nabízel zdravotník hasičů svou „švestkovou“ medicínu. Do toho vyhrávala Věrovanka z koňského povozu. Poté se všichni odebrali k hasičské klubovně, kde bylo připraveno bohaté občerstvení. Vydařené odpoledne završila ukázka sokolníků, což ocenili hlavně ti nejmenší návštěvníci.

Hodové oslavy proběhly začátkem září na nově zrekonstruovaném hřišti ve Vrbátkách. Součástí akce bylo slavnostní otevření budovy šaten, kterého se účastnila

i senátorka Božena Sekaninová. Po zahájení vystoupila skupina historického šermu a celým odpolednem provázela všechny přítomné skupina Věrovanka. Účast na této akci byla obrovská, bohužel celé akci nepřálo počasí, proto večerní zábava byla zrušena. Poděkování patří vrbáteckým fotbalistům, kteří připravili bohaté občerstvení.

Další akcí podobného typu bylo Vrbátecké vepřobraní. Zabíjačkové hody sice nemají v našich obcích takovou tradici jako ty výše popsané, ale pramení z časů našich předků. Začali jsme už v pátek výrobou tlačenek, jitrnic, jelítek a ostatních vepřových specialit. V sobotu, před obecním úřadem, proběhla pravá zabíjačka spojená s prodejem předem vyrobených a čerstvých zabíjačkových dobrot. O příjemnou nejen vánoční atmosféru se postarala nová dechová kapela Vrbátčané. Bezvadnému odpoledni nechyběla Mikulášská nadílka. Na žádné zabíjačce nesmí chybět něco na zahřátí. O to se perfektně postaral tým paní Kolaříkové, za což jim patří velký dík. V podvečer byl slavnostně rozsvícen vánoční strom a celou akci zakončil ohňostroj.

Tomáš Hrbata

Výstava bonsají ve Vrbátkách

Spolu s letošními hodovými oslavami měli možnost nejen naši spoluobčané, ale i lidé z okolí (nebyly výjimkou návštěvy z Olomouce, Šumperka, Brna aj.) navštívit podzimní Výstavu bonsají. Výstava byla nainstalována v Centru volného času ve Vrbátkách (naproti mateřské škole) a na to, že se jednalo o první akci tohoto druhu v obci, byl zájem vskutku veliký. Expozici navštívilo několik set lidí. Na výstavě bylo možno zhlédnout bonsaje téměř všech forem a velikostí. Zastoupeny byly nejen domácí dřeviny, ale i cizokrajné rostliny. Mohli jste zde vychutnat krásu letitých stromů „pradědů“, ale i mladých bonsají. Vše bylo řádně označeno latinským rodovým a druhovým jménem, ale taktéž pro české jazykozpytce rodovým a druhovým jménem českým. Návštěvníci mohli obdivovat i krajinky a tzv. suiseki (okrasné kameny usazené do dlabaných dřevěných podstavců). Samozřejmostí byly ukázky tvarování bonsají a poradenské služby zkušenějších bonsajistů. Chtěli bychom, aby se takové, ale i podobné akce staly v naší obci tradicí a byly lidem nejen pro pokochání ducha, zpestření a potěšení, ale i poznání a radosti ze života. Dovolte mi, abych touto cestou poděkoval zejména těm-

to spolupořadatelům (řazeno abecedně): Antl Ladislav, Kameníček Milan, Karkanová Jitka, Muzikant Oldřich, Růžičková Milena, Řezáčová Monika, Řezáčová Zdena, Mgr. Servus Jaroslav, Stoklásková Veronika, Švancara Miroslav aj. Ale samozřejmě i vedení obce, bez jejíž pomoci by se nám to jen těžko povedlo.

Martin Dokoupil

Haná je odedávna zemědělskou oblastí, ale tak jako vše, i zemědělská technologie se vyvíjí a mění. Zatím co před padesáti lety byly vesnice plné žebříňáků s obilím, plné roztroušené slámy a ve stodolách postupně hučely mlátičky, dnes se odehrávají žně výhradně mimo. Svoz obilí do stodol a k mlátičkám se už neprovádí, protože kombajny sečou a mlátí obilí přímo na poli. Zrno se vozí do skladů, kde se především usuší a sláma se potom sváží do skladů nebo do stohů poblíže kravínů či vepřínů. Dnešním obrazem, který jsem nazval „poslední snop na fůru“, jsem chtěl přiblížit takový svoz obilí z pole mladé generaci, která už to neviděla a těm dříve narozeným připomenout, jak to za jejich mládí vypadalo.

Jiří Dubanský

I Fotbalový klub Vrbátky

Podzimní část sezony 2008/2009 2. ligy malé kopané už odvál vítr. Pro náš Fotbalový klub Vrbátky to na štěstí nebyl žádný nevlídný severák, ale naopak příjemný jarní vánek, který přinesl jen samé dobré věci...

První úspěch jsme zaznamenali už před začátkem soutěže. 12. 07. 2008 jsme uspořádali druhý ročník turnaje Copa Vrbátky. Vzhledem k tomu, že na soupisce je nás 18, postavili jsme dvě mužstva a tým Vrbátky 2 získal celkové vítězství. Turnaj se vydařil i po organizační stránce a hráči zbylých šesti zúčastněných celků, které přijaly naše pozvání, se shodli na tom, že do Vrbátek rádi přijedou i na další ročníky!

V samotné sezoně se nám taktéž vedlo skvěle! Odehráli jsme devět zápasů, přičemž přemožitele jsme našli jen v jednom – hned v nešťastném úvodním zápase se Smržicemi (1:2). Žádné další zaváhání jsme však už nepřipustili a v rámci tradiční vrbátské pohostinnosti jsme soupeřům na cestu domů poctivě nadělovali slušné příděly, někdy i dvouciferné. To se samozřejmě odrazilo v tabulce, v ní figurujeme na prvním místě s 24 body a impozantním skóre 46:9!

Spojení fotbalu s lidovou zábavou jsme prezentovali 13. 09. 2008, kdy jsme ve spolupráci s Obcí Vrbátky zorganizovali hodové oslavy. Po domluvě s kulturním klubem obce jsme zajistili celodenní občerstvení v nově otevřené budově na hřišti. Den pro nás začal ligovým turnajem, který jsme pořádali ve vrbátské aréně. Hned po turnaji se lidé začali scházet v hojném počtu s vidinou zarezervování si připraveného místa na sezení na asfaltové ploše. Nejprve starosta s pozvanými hosty oficiálně otevřel nový areál, a pak již přišla na řadu všemi očekávaná kapela Věrovanka. Lidé se bavili a pobrukovali si známé písničky. Jediné, co v tento den bylo nepříjemné, byla zima a foukal studený vítr, ale můžeme být rádi, že nepršelo. Pro děti byl od poledne postavený skákací nafukovací hrad hned vedle hřiště. Po skončení první série písniček Věrovanky nastoupili na scénu helvetští šermíři se svým hodinovým vystoupením. Byla to pěkná podívaná nejen pro děti. Poté pokračovala kapela Věrovanka ve svých libých tónech. Od 19 hodin měla začít hodová zábava. Asi kolem půl sedmé nám bylo sděleno členem kulturního klubu, že kapela, která měla hrát na zábavě, nepřijede. To pro nás byla rána pod pás a hlavně pro lidi, kteří přišli na večerní zábavu. Někteří lidé zůstali i přes tyto trable. Aby večer neskončil, tak jsme museli improvizovat a pouštěla se hudba z počítače. Většina

osazenstva se přišla ohrát dovnitř do společenské místnosti, kde na ně čekali připraveni a dobře naladěni barmani FK Vrbátky. Většina občanů si dala něco dobrého na zahřátí a bavila se v menších skupinkách. S postupem času se všichni začali bavit, tancovalo se, někteří jedinci i zpívali a nikomu nevadilo, že nehrála živá kapela. Končilo se někdy brzy k ránu, kdy jsme museli některé opojené občany nenápadně poslat domů. Tuto akci hodnotíme velmi kladně a doufáme, že se tradice v naší obci udrží co nejdéle, a že se lidé přijdou bavit v hojném počtu.

Pro činnost klubu máme ve Vrbátkách velmi dobré podmínky, nový sportovní areál s umělým osvětlením, pohodlnými a prostornými šatnami a sprchami plní svou funkci dokonale. Obec náš klub podpořila i po finanční stránce. Na oplátku se ji snažíme reprezentovat nejen dobrými sportovními výsledky. Máme webovou stránku www.mujsweb.cz/sport/vrbatky-mala, vlastní klubovou vlajku a pěkné šustákové bundy s nápisem FK Vrbátky na zádech – takže kamkoli přijedeme, každý hned vidí, odkud jsme.

Celkově tedy hodnotíme podzim 2008 jako velmi úspěšný! Všichni věříme, že i na jaře budeme pokračovat v nastoleném trendu a výsledkem naší snahy bude vytoužený návrat do 1. ligy. Ke splnění tohoto cíle budeme potřebovat nejen sportovní formu a nezbytné štěstí, ale i vaši podporu. Budeme tedy jen rádi, přijdete-li nás povzbudit na naše domácí zápasy a uděláme vše pro to, abychom vás neklamali! Samozřejmě jste srdečně zváni i na všechny společenské akce, které budeme v budoucnu pořádát. Těšíme se na shledanou s Vámi v roce 2009, do něhož Vám s předstihem přejeme pevné zdraví, mnoho štěstí a hodně osobních i pracovních úspěchů.

Petr Kaderka a Petr Slamenec

Ohlednutí za letošní činnost Sokola

TJ Sokol Dubany v roce 2008 byl v pravidelných soutěžích zastoupen celkem 5ti družstvy – dvě družstva žáků hrající okresní soutěž v malé kopané, dvě družstva mužů hrající první a třetí okresní ligu a jedno družstvo účastnící se okresní futsalové ligy.

Mezi úspěchy minulé sezóny lze zařadit celkové umístění obou družstev žáků, kterým chyběl jen malý kousek k celkovému vítězství ve své soutěži, vítězství družstva Dubany A v nejvyšší okresní lize a vítězství v Poháru města Prostějova, které toto družstvo obhájilo po čtvrté po sobě

a postup družstva mužů do nejvyšší okresní futsalové ligy. Družstvo Dubany A se za okres Prostějov zúčastnilo mistrovství republiky v malé kopané, které se konalo v Pardubicích, kde toto družstvo obsadilo konečné 8. až 16. místo z cca 40 družstev (vítězů ve svých okresních ligách).

Mezi největší mimosportovní úspěch lze označit započítí oprav šaten na dolním hřišti v Dubanech a vybudování travnaté plochy dostatečné pro umístění dvou hřišť vhodných pro malou kopanou. Zde je potřeba zdůraznit, že členové TJ Sokol Dubany, včetně žáků, odpracovali na šatnách a úpravě hřiště stovky hodin na dobrovolných brigádách, za což jim patří velký dík. Nelze ovšem opomenout lví podíl OÚ Vrbátky na učiněných změnách, které se již částečně uskutečnily na dolním hřišti v Dubanech. Všem, kteří se zasadili o tyto provedené změny, patří velké uznání. Toto konstatování ještě podtrhuje fakt naprosto trapného finančního příspěvku, který TJ Sokol Dubany obdržel od Sokolské župy Prostějov.

TJ Sokol Dubany v roce 2008 uspořádal Sokolský ples, tenisový turnaj a několik dalších drobnějších akcí.

za TJ Sokol Dubany Petr Dostál

Volejbalisté stále aktivní

My členové občanského sdružení Volejbalový klub Vrbátky, ale i další hráči jak místní tak přespolní, se už roky scházíme na pravidelných trénincích. Pro ty, kdo nás ještě nezná, připomeňme, že hrajeme každé pondělí a čtvrtek večer, v zimě v sokolovně, v létě na „umělce“ na plavisku. Náš klub má něco kolem 30ti členů. Kromě tréninků pořádáme každý rok dva turnaje. Jeden je na podzim v sokolovně, druhý, co do počtu zúčastněných družstev mnohem větší, na plavisku. Už se těšíme, že v příštím roce pro ten jarní turnaj využijeme i nové zázemí hřiště – šatny, WC a kuchyňku.

Tak jako my na naše turnaje zveme týmy z okolí, i my jezdíme v průběhu roku hrát na volejbalové soutěže jina. V průběhu roku se zúčastníme zhruba pěti až sedmi turnajů. Kromě našich tréninků vedou přes zimu naše členky v pondělí cvičení s dětmi (1.–5. ročník) a ve čtvrtek je pro děti volejbalový kroužek.

Bavíme se i jinak než sportem. Během roku máme výroční schůzi nebo si uděláme příjemné posezení, oslavu narozenin nebo svátků, samozřejmě s dobrým občerstvením. Nezapomínáme ani na ostatní spoluobčany. Pro jejich zábavu pořádáme každoročně ples. **Ten v příštím roce bude v sobotu 10. ledna 2009.** Jste na něj srdečně zváni.

Do nového roku Vám všem přejeme hlavně hodně zdraví a sportu zdar!

volejbalisté

Hanácký básník Mojmír Hanuš

V Trianglu č. 2 z roku 2001 a v Trianglu č. 6 z roku 2004 byly otištěny dvě básně hanáckého básníka Mojmíra Hanuše opěvující Dubany a Hanou. Chtěl bych využít příležitosti, abych čtenářům Trianglu oznámil, že tento hanácký patriot letos v únoru 2008 zemřel v „požehnaném“ věku 94 let.

Naposled jsem se s ním setkal na naší výstavě obrazů skupiny „Olomoučtí“, která se konala před rokem v listopadu 2007 v Armádním domě v Olomouci, kterou tehdy navštívil ještě v plné tělesné i duševní kondici. Čest jeho památce!

Jiří Dubanský

Dokážeme se bez přírody obejít?

V krajině neovlivněné člověkem dochází k přirozené obnově dřevin. Starý strom uschne, spadne a na jeho místo se dere mnoho mladých semenáčků. V konečném stavu dojde k tomu, že se v krajině vyskytují stromy všeho věkového spektra.

V intenzivní zemědělské krajině, kde se nachází naše obec došlo k jevu úplně opačnému. Krátkověké dřeviny vysazené v poválečných letech jsou již ve věku, kdy je na čase jejich odmytí a nahrazení novou výsadbou. Ne naší vinou je 80% dřevin v okolí naší obce v tomto stavu. Když vykáčíme tyto vzrostlé stromy a nahradíme je novou výsadbou, začnou svůj úkol plnit při nejlepším za deset let.

Ne vždy se však pokus o vysazení nového stromku sejde s pochopením. Mnoho spoluobčanů vyloženě zbrojí proti tomu, aby jim na zahrádku či na chodník před domem na podzim spadl lísteček. Ale to patří ke koloběhu života. Na podzim se krajina oděje do všech možných barev a vrcholem ono počínání je, že toto barevné listí

opadá a stromy upadnou do spánku, aby načerpaly nové síly na další rok. Je to jako bychom se rozčilovali, že je v noci tma. Na místě je otázka: Jestli bychom se dokázali bez přírody obejít, tak jako by to dokázala ona bez nás?

Na jaře letošního roku vysadila naše obec v rámci komise životního prostředí s mnoha spoluobčany druhou stranu Lipové aleje z Duban do Vrbátek. Ve Štětovicích na hlavní ulici jsou vysazeny maloploché jabloně. Stromky byly dosazeny za čističku odpadních vod a také okolí křížku směrem na Kralice se zazelenalo. I místní zemědělské družstvo investovalo do zeleně kolem hnojiště v Dubanech. Dohromady byla vysazena stovka stromů.

Je pravda, tyto činy zatím nenesou své ovoce, ale když počkáme oněch zmíněných 10 let, dočkáme se již vzrostlých stromů a stromořadí, které tu budou pro potěchu nás všech.

za komisi pro životní prostředí

Myslivci

Vážení spoluobčané, je mi velkým potěšením, že Vás prostřednictvím časopisu Triangl můžu poprvé v letošním roce seznámit s činností našeho mysliveckého sdružení. Myslivecké sdružení „Blata“ Vrbátky je občanským sdružením vykonávající právo myslivosti dle stávající legislativy. Naším hlavním posláním je ochrana a péče o volně žijící zvěř. Honitba, na níž hospodaříme, má rozlohu přes 2319 ha a její hranice sahá od říčky Blaty až po město Prostějov. Honitba patří Honebnímu společenstvu Vrbátky, což je sdružení vlastníků zemědělských pozemků, které ji našemu spolku pronajímá. Naši členskou základnu tvoří 31 členů. Ze zvěře se v naší honitbě můžeme setkat hlavně se zajícem, bažantem a zvěří srnčí, ale i v menší míře s koroptví polní, liškou a v období od jara až do podzimu se zde přechodně objevuje i prase divoké.

Již v období končící zimy provádíme sčítání zvěře, abychom zjistili jejich početní stavy a podle těchto výsledků provádíme další plánování chovu této zvěře včetně jejího odlovu. Během jarních měsíců myslivci provádí opravy a čištění krmelců a jiných mysliveckých zařízení. Jak se již v posledních letech stalo tradicí i letos jsme pořádali pro veřejnost „Pytláckou noc“, která měla velký úspěch.

S příchodem žní se již intenzivně připravujeme na přikrmování zvěře. I letos tomu není jinak. V letních měsících jsme nasušili seno, které poslouží zvěři v zimním období a během října jsme rozvezli nemalé množství krmné řepy. Přicházející konec roku je pro nás obdobím společných honů na drobnou zvěř. Bohužel stavy zaječí zvěře jsou v posledních letech nižší než tomu bývalo dříve. Příčin je opravdu mnoho, a tak výsledek našich úlovků bude i pro nás velkým překvapením.

Jak již tomu bylo před několika roky i letos plánujeme uspořádat v prosinci „Štěpánskou zábavu“, na kterou Vás tímto srdečně zvou. Závěrem bych chtěl popřát Všem spoluobčanům pevné zdraví a hodně štěstí do roku 2009.

Michal Pospíšil

Názory spoluobčanů

Nic ve zlém spoluobčané!

V Trianglu jsem se v minulých letech vyjadřoval kriticky k mnoha problémům vyskytujícím se v oblasti občanského soužití. Trefoval jsem se do kuřáků a nepořádníků, k rušení nočního klidu, k pálení plastů, k požívání alkoholu mladistvými i k porušování dopravních předpisů mladistvými.

Dnes bych se chtěl vyjádřit kriticky k jevu, který tu byl vlivem sociálních poměrů i před II. světovou válkou, vlivem té války i za protektorátu „Böhmen und Mähren“, ale který do dnešních dnů přetrvává z předlistopadového období. Musím ovšem připomenout, že se místních občanů týká jen v menší míře. Jde o polní pych.

Předlistopadový režim nás dlouhá léta přesvědčoval, že v údajném socialismu je všechno naše, tedy společné a lidé se dle toho také chovali. Bohužel ovšem včetně těch, kteří byli „nahore“. Začalo to vyháněním sedláků ze svých statků a z rodných obcí jen proto, že odmítali vstoupit do JZD a pokračovalo to tím, že zkonfiskovaný majetek i majetek „dobrovolně“ převedený do JZD rozkrádali různými způsoby ti, co JZD vedli. A protože „příklady táhnou“, přidali se k nim i ti „dole“. Kdo pracoval na sklizni cibule, zásoboval cibulí i sebe, kdo pracoval v chovu drůbeže, bral si domů krmivo a často se ztratil morák či brojler. Bylo to veřejným tajemstvím, ale protože „máslo na hlavě“ měla většina, tolerovalo se to.

Přišel listopad 1989 a majetkové vztahy se pomalu vracely do podoby před únorem 1948, i když mnohá majetková bezpráví zůstala nepotrestána, protože humanistická hesla „nejsme jako oni“ a „nedělejme nové křivdy“ a soudnictví plné bývalých členů KSČ udělalo své.

Mnohé se změnilo, ale čtyřicet let trvající zlovyk v některých lidech přetrvál, a tak polní pych kvetl a kvete dál.

Už se na něm nepodílí takovou mírou ti, co pracují v zemědělství, protože jde o zemědělské družstvo majetníků, ale ti, kterým se nechce za cibuli či brambory platit, když na to dnes nepochybně peníze mají. Jen pro ilustraci uvedu tři příklady. Před pár lety přistihla jedna občanka na svém bramborovém poli starého Róma, jak si pro sebe vesele kope brambory, odpověděl bezelstně, cituji: „Ale já nemám!“ Docela nedávno přistihl vedoucí pracovník zemědělského družstva zloděje na cibulovém poli. Pochopitelně je z pole vykazoval a slyšel: „Co se rozciluješ, vždyť je to družstevní.“ Zhruba před rokem upravovali místní fotbalisté své hřiště pískem. Protože jim nějaký písek zbyl

a znehodnocoval se, protože se přes něj chodilo, požádal jsem vedoucího fotbalistů, zda bych si mohl vzít kolečka písku na zasypání terénu u své zídky z venkovní strany a bylo mi to povoleno. Když jsem písek nakládal, napadl mne nedaleko bydlící místní občan, jak si dovoluji krást. Paradoxní ovšem je to, že tomuto člověku v obci i v okolí obce „patří“ vše, co není přivařené, či přibité, včetně polních plodin. Pro to napadení byl zřejmě inspirován heslem ruského předrevolučního generála Suvorova, že nejlepší obrana je útok.

Jako ateista ateistům připomínám, že krádeže všeobecně, včetně polního pychu, zakazuje občanský zákoník a pro věřící je – „nepokradeš“ – jedno z deseti božích přikázání! Bohužel, jen ty případné postihy po dopadení v oblasti polního pychu jsou směšně malé!

Jiří Dubanský

„Kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem...“

Ne nadarmo se říká: „Kolik řečí znáš, tolikrát jsi člověkem“, vždyť v dnešní moderní době rozšiřující se Evropské unie a celosvětové globalizace to platí více než dříve.

Dorozumět se kromě vlastní mateřštiny ještě alespoň dvěma dalšími cizími jazyky je dnes skoro tak samozřejmé a nutné, jako například řízení auta nebo ovládání počítače. Naše základní škola nabízí žákům povinnou výuku jazyka anglického a německého. Angličtina se vyučuje již od 3. ročníku druhým rokem, stejně jako jazyk německý, který je vyučován jako druhý cizí jazyk od 7. ročníku.

První seznámení s angličtinou probíhá ale mnohem dříve, a to hned v MŠ. Nejde o memorování slovíček ani o pochopení základní jednoduché gramatiky, ale lektor hravou formou obohacuje přirozený vývoj dítěte o nové zkušenosti a zážitky spojené s anglickou kulturou. Děti se učí intuitivním odposlechem.

Hlavním záměrem povinné výuky anglického jazyka už od 3. ročníku je probudit v žácích skutečný zájem o jazyk, naučit je správnému porozumění a zejména naučit žáky „učit se“ samostatně, efektivně a hlavně s chutí, aby měli pevný základ pro celoživotní učení a zdokonalování se. Učení jazyku probíhá postupným rozvojem čtyř základních dovedností počínaje poslechem a mluvením, čtením a psaním.

Velkým pomocníkem třetáků s angličtinou je již několikrát zmiňovaná interaktivní tabule, která zapojuje všechny

žáky velmi intenzivně do vyučovacího procesu a pomáhá nejen díky vizuálním, ale i auditivním podnětům. Její výhodou je velká názornost, atraktivnost a okamžitá zpětná vazba, která je velmi důležitá.

Jsem ráda, že výrok profesora Karla Rýdla, kterým se držel bývalý ředitel Mgr. Vladimír Dohnal, nabývá v dnešní době na významu. Výrok zní: „Jak dlouho si ještě můžeme dovolit připravovat dnešní děti na včerejších školách, s předvčerejšími metodami, na zítřejší problémy?“

Vlasta Hrbatová

ný plac na ježdění na kolečkových bruslích. Přibyla zde i dvousedadlová houpačka a pro nás rodiče pěkné posezení. V parku máme cyklokrosovou dráhu, která jednou ročně ožívá již tradiční cyklokrosovou soutěží.

Doufáme, že letošní zima umožní nastříkání ledu a děti budou moci plácek využít i k zimním radovánkám. Za spoustu maminek mohu říci, že bychom uvítaly zkulturnění nevzhledného kopce v parku, který by se dal využít jako sáňková dráha.

Na podzim byla pro dospělé otevřena posilovna v budově školky, kde můžeme na třech posilovacích strojích utužit svoji fyzickou kondici. Navíc pro ženy již třetím rokem probíhá aerobní cvičení pod vedením instruktorky z Prostějova.

Jsem ráda, že se v naší obci některé věci změnily k lepšímu a děkuji tímto vedení obce za rozšíření aktivit sportovního vyžití ve Štětovicích.

maminka ze Štětovic

Statistika

V životě člověka jsou pěkné i smutné chvíle, příchody i odchody. Podívejme se na to, kdo nás v posledním roce opustil ale i na přehled nově narozených dětí.

Opustili nás v roce 2008

Ladislav Novotný	Jiřina Svobodová
Ludmila Zbožínková	Alois Kolář
František Dočkal	František Kubinec
Jiří Daněk	Anežka Pavlová
Anna Mikláňková	Jan Sázel
Vladimír Zapletal	Františka Lorenčíková
Alois Papaj	Emílie Benešová
Antonín Petružela	

Děti narozené v roce 2007 (říjen – prosinec)

Radim Dostál	Richard Bartošek
Radek Zaccpal	Karolína Machů
Filip Ritter	Pavel Hrebeňár
Amálie Vránová	

Děti narozené v roce 2008

Valerie Pospíšilová	Karolína Strouhalová
Kateřina Švecová	Hana Galdová
Nikola Jerglová	Nela Studýnková
Dominik Svoboda	Marie Čurejová
Josefína Glosová	Robert Čureja
Peter Samuel Baranovič	Michaela Vysloužilová
Šimon Smékal	

Správně řečeno novoročenka, kartička s přáním do nového roku. Jde o český vynález. Označení PF, z francouzského Pour féliciter „pro štěstí“, vymyslel hrabě Chotka z Chotkova a Vojnína († 1754). Původně umělecké dílo, jímž přáli svým mecenášům výtvarní umělci, později i umělci z jiných odvětví. Nakonec tradice takovýchto přání zlidověla. Začala hromadná výroba novoročenek. V současnosti se jako novoročenka posílá ponejvíce klasická pohlednice nebo rozkládací přání. S rozvojem mobilů a internetu nahrazují péefka SMSky nebo e-maily. A to je trochu škoda. Naš časopis chtěl Vám, našim čtenářům, dát také takové pěkné a originální přání do nového roku. Proto jsme požádali o spolupráci Základní školu Zdeny Kaprálové. Zde vznikla soutěž o nejhezčí PF-ku pro rok 2009. V rámci výtvarné výchovy se jí zúčastnili žáci všech ročníků. Některým šla práce lépe, jiným se tolik nedařilo.

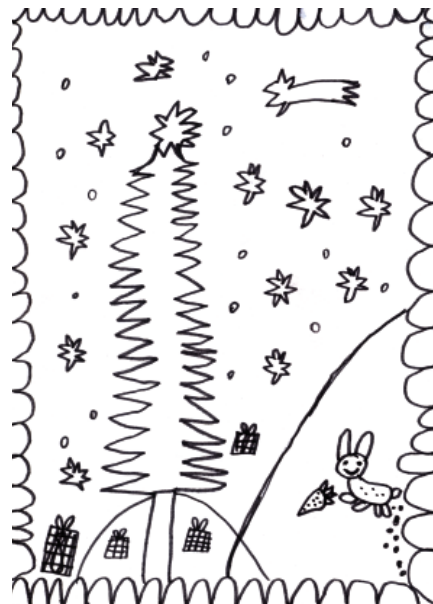
Někde převládl nápad, jinde zručnost. Naše redakce vyhodnotila tato malá „umělecká“ díla a určila vítěze ve dvou kategoriích. Autoři vítězných a publikovaných novoročenek obdrží od nás malý dárek.

V kategorii I. stupeň 1.–4. třída se nám sešla spousta krásných prací a pro nás bylo velmi těžké se shodnout na třech nejlepších. Nakonec jsme se rozhodli na první místa nominovat obrázky od těchto mladých výtvarníků: Eva Šálková (1. třída), Michaela Kubíčková (1. třída), Libor Stolička (3. třída).

V kategorii II. stupeň jsme již tolik práce neměli. Na prvních třech místech se umístili tito žáci: Elena Gáborová (9. třída), Pavla Hálová (6. třída), Romana Filická (7. třída).

Všem mladým nadějným výtvarníkům gratulujeme! Nejlepší práce uveřejňujeme a věříme, že se vám díla našich dětí budou líbit.

– red –

PF 2009

Vše dobré v novém roce
přeje redakce